

KVĚTEN 2020

V měsíci máji jsme se několikrát dočkali jedné z nejcennějších věcí na světě. Deště. Blahodárná voděnka zalila půdu a snad i naše, občas vyprahlá, srdce. Radost měli nejen zahrádkáři, ale také všichni, kdo si uvědomují, že bez vody není života.

Slovaňák za slunečného počasí...

... a za deště.

Na školní zahradě se vše krásně rozbujelo, kvetlo, zářilo barvami a vonělo...

V květnu to však ožilo nejen u školního skleníku, ale i ve škole samotné. Zpracovávaly se podklady k přijetí žáků do 1. ročníků. Netradiční zápisy proběhly v měsíci dubnu. Zákonní zástupci žáků si v květnu vyzvedávali potvrzení o přijetí dítěte.

Od 11. května začaly docházet na výuku českého jazyka, matematiky a anglického jazyka přihlášení žáci 9. ročníků. Přijímací zkoušky na střední školy byly Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy posunuty na začátek června, tak se hoši a dívky pustili do procvičování. Oproti předchozím rokům mají žáci jen jeden termín = jeden pokus. Tak jim budeme držet palce. 😊

Před jejich nástupem byla škola důkladně vydezinfikována odbornou firmou. Přece jenom se v ní pohybovali různí lidé, zaměstnanci, někdy řemeslníci, občas zákonní zástupci. „Dezinfikátoři“ připomínali na pohled postavy ze sci-fi filmů. 😊

Dva týdny po nástupu většiny deváťáků se škola otevřela i pro 1. stupeň, tedy pro žáky 1. až 5. ročníků. Opět byla docházka dobrovolná, podmíněna podepsáním čestného prohlášení o neexistenci příznaků virového infekčního onemocnění.

Přihlásilo se zhruba 60% dětí. Byly vytvořeny, stejně jako u 9. ročníků, skupinky v maximálním počtu 15 žáků. Každá skupinka vstupovala do budovy samostatně v danou dobu a daným vchodem. Během sezení v lavicích, které byly od sebe vzdáleny minimálně 1,5 metru, mohly děti pobývat bez ochrany obličeje. O přestávkách, kterou měla každá skupinka v jinou dobu, roušky mít musely. Děti však byly očividně rády, že mohou pobývat ve škole, byly veselé, také paní učitelky či vychovatelé se na ně těšili.

Kvůli náročným hygienickým předpisům stanoveným Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy jsme, žel, nemohli vyjít vstříc všem zájemcům o školní stravování. Oběd byl nakonec poskytnut jen dětem, které byly přihlášeny i na odpolední blok vzdělávání. Bylo nám líto některých reakcí. A tak prosíme i nadále o lidskou vstřícnost a ohleduplnost. Děkujeme velice. 😊 😊 😊

Magistrát města Brna poslal do každé školy bezkontaktní teploměr. V případě podezření na onemocnění, byla vyhrazena jedna místnost jako izolace. Naštěstí však zatím nebyla zapotřebí. Snad tomu bude i nadále. 😊

Děkujeme všem zaměstnancům (zejména paní učitelce Mgr. Szczotkové), i dalším přátelům školy, kteří ochotně našli a darovali škole plátěné roušky. Dokonce i v dětských velikostech pro případ, že si „ústenku“ některé dítě zapomene doma. 😊

Ze všech sil jsme se snažili dodržet všechny nařízení a předpisy. Ale někdy to bylo, věřte nám, poněkud vysilující. Myslíme si, že v životě je zapotřebí řídit se, alespoň někdy, zdravým selským rozumem. 😊

Věřme, že doba roušková pomine, i s případnými obavami. Zůstane jen skromná pokora a odvaha jít v životě dál. 😊

Vrátíme se teď ještě jednou na školní dvůr mezi bylinky, květiny, keře a rašící zeleninu. Jakmile bylo po období „zmrzlých“ čili po „Pánkrácovi, Servácovi, Bonifácovi a Žofii“, sešlo se pár dobrovolníků, kteří ochotně přenesli ze skleníku všechny truhlíky s muškáty na oba balkóny z přední strany školy. V létě školu krásně zdobí. Pomocníci vytahali i sukulenty a další rostliny uchované přes zimu na vzduch, na období tzv. letnění. Děkuje za pomoc.

A protože je měsíc květen obdobím básníků a snění, ukončíme ho verši pana profesora Vítězslava Horálka, emeritního pedagoga a pana řídícího, který nás a naši školu v myšlenkách, slovech povzbuzuje a těší. A my mu za to velmi děkujeme. 😊

Náměstí pod Parnasem

*Jako by strážce z kašny staleté
rozhodil z kouzelné schránky
růžové lístky z poupěte
a vonné snítky majoránky.*

*A ještě voníš koprem, růžemi a mátou
zase zde rozdáváš tisícové vánky
zas barvou svítí zelenou a zlatou
všechny tvé malé svatostánky.*

*Holubi už letí, míří k Parnasu
a připíjejí básníkům všem na počest,
co tudy prošli chvílí medového času,
času melounů, vín a včelích cest.*

Vítězslav Horálek

